

วิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง ให้งานปฏิบัติ ลดงานทฤษฎี
ปวช. 1 สาขาช่างยนต์

ชื่อผู้วิจัย

เอนก เมืองฉาย

ครุศาสตร์บัณฑิต โปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมศิลป์

มหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬงพงเพชร

วิทยาลัยอาชีวศึกษาภัคดีพัฒนวิชาการและเทคโนโลยี

ประจำปีการศึกษาที่2/2562

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยในครั้งนี้จะสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอขอบคุณนักศึกษาแผนกวิชาช่างยนต์ ชั้นปีที่ 1 ทุกคน บางคนอาจจะตื้อร้อน ขาดความรับผิดชอบ คำนึงถึงแต่เหตุผลของตนเอง ด้วยอารมณ์ของวัยรุ่น แต่เมื่อทำการปรับพฤติกรรมมาให้ลองปฏิบัติงานดู ก็ยังคงให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี และมีส่วนร่วมในชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอและขอบคุณเพื่อนร่วมงานที่คอยให้กำลังใจ ให้คำปรึกษาตลอดมา

นายเอนก เมืองฉาย

ผู้วิจัย

ชื่อเรื่อง	ให้งานปฏิบัติ ลดงานทฤษฎี
ผู้วิจัย	นายเอนก เมืองฉาย ตำแหน่ง ครูผู้สอน
วุฒิการศึกษา	ครุศาสตรบัณฑิต โปรรแกรมวิชาอุตสาหกรรมศิลป์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
สถานที่ทำงาน	วิทยาลัยอาชีวศึกษามักคิพนิชยการและเทคโนโลยี เลขที่ 39 ซ.12 ถ.ประชาสรรษา ต.ในเมือง อ.เมือง จ.กำแพงเพชร โทรศัพท์ 055716459 มือถือ 0863458596
ปีที่ทำการวิจัย	ปีการศึกษา 2562
ประเภทงานวิจัย	วิจัยในชั้นเรียน

ลักษณะประชากรที่ศึกษา	นักศึกษาแผนกวิชาช่างยนต์ ระดับชั้นปีที่ 1 จำนวน 42คน
ระยะเวลา	เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2562ถึง กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2563 ภาคเรียน 2 ปีการศึกษา 2562

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้เพื่อปรับพฤติกรรมการเรียนและการทำงานงานในคาบเรียนของ นักศึกษารายวิชางานเชื่อมและโลหะแผ่นเบื้องต้น และเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภายหลังการปรับ พฤติกรรมการเรียนโดยใช้การปฏิบัติให้นักศึกษาได้ออกแบบทำชิ้นงานขึ้นมา และส่งงานในคาบเรียน ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาสาขาวิชาช่างยนต์ ระดับชั้น ปวช.1 ในภาคเรียนที่ 2/2562 จำนวน 42 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบบทดสอบด้วยการสังเกต และส่งผลงานของนักศึกษาปลายภาคเรียน สถิติที่ใช้ ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ผลการวิจัยมีดังนี้

ผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในช่วง2สัปดาห์แรกซึ่งเป็นทฤษฎี พบว่ามีพฤติกรรมการเข้าชั้น เรียนอยู่ตลอด แต่ก็ไม่สนใจเรียนมากเท่าไรนัก แต่พอสัปดาห์ต่อมาถึงช่วงเวลาปฏิบัตินักศึกษาตื่นตัวกันมาก ขึ้น และอยากรู้อยากเห็น อยากทำเป็น ภายหลังจากการปรับพฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนและการปฏิบัติ งานให้ตรวจงานในคาบเรียนแล้ว ได้ทำการทดสอบหลังการเรียน (post-test) พบว่า คะแนนส่วนใหญ่อยู่ใน ระดับดีขึ้นไป ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบผลคะแนนทดสอบก่อนการเรียน (Pre-test) ซึ่งเป็นคะแนนทฤษฎี และคะแนนทดสอบหลังการเรียน (post-test) แสดงให้เห็นว่าหลังจากปรับพฤติกรรมในชั้นเรียน จะส่งผลให้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาดีขึ้น

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	(2)
บทคัดย่อ	(3)
สารบัญ	(4)
สารบัญตาราง	(5)
บทที่ 1 บทนำ	
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	6
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	6
ขอบเขตในการศึกษา	6
นิยามศัพท์	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
แนวคิดการปรับปรุงพฤติกรรมในชั้นเรียน	7
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
กรอบแนวคิดในการศึกษา	8
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	
ประชากร	9
กลุ่มตัวอย่าง	9
เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูล	9
ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ	9
การรวบรวมข้อมูล	10
การวิเคราะห์ข้อมูล	10
สถิติที่ใช้ในการวิจัย	10
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	11
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
สรุปผลการวิจัย	12
อภิปรายผล	12
ข้อเสนอแนะ	12
ผลกระทบที่เกิดขึ้น	

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยคะแนนทดสอบก่อนการเรียน (Pre-test)	6
ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยคะแนนทดสอบหลังการเรียน(post-test)	6

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันการจัดการเรียนการสอน ผู้สอนได้นำเสนอโดยใช้โปรแกรม Microsofe office : power point ในการบรรยายก็จะเป็นส่วนหนึ่งที่จะดึงนักศึกษาให้เข้ามาสนใจในการเรียนได้ และการฝึกทักษะการปฏิบัติงานจริง ปรากฏว่านักศึกษาสนใจใน power point จริง แต่พอถามคำถามก็ไม่สามารถตอบได้ และไม่จดบันทึกการเรียนการสอน และไม่สนใจที่จะอ่านหนังสือเพิ่มเติม นอกจากนี้ยังมีพฤติกรรมขาดความรับผิดชอบในการส่งชิ้นงานการทำงานที่ได้มอบหมายอีกด้วย ส่งผลให้ผลการเรียนของนักศึกษาต่ำลงเรื่อยๆ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมุ่งที่จะทำการปรับพฤติกรรมในชั้นเรียน และศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากที่ได้ทำการปรับพฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อปรับพฤติกรรมการเรียนโดยการปฏิบัติงานของนักศึกษารายวิชางานเชื่อมและโลหะแผ่นเบื้องต้น
2. เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภายหลังการปรับพฤติกรรมการเรียนโดยการปฏิบัติงานในคาบเรียน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

1) ตัวแปรต้น

เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นบทเรียนในรายวิชางานเชื่อมและโลหะแผ่นเบื้องต้น โดยให้นักศึกษาได้ลงมือปฏิบัติจริง โดยทดลองทำเป็นชิ้นงานขึ้นมา

2) ตัวแปรตาม

นักศึกษาชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาช่างยนต์ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 42 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกงานกลุ่มละ 1 ชิ้นงานเพื่อปฏิบัติงานให้สวยงาม

สมมุติฐานการวิจัย

เพื่อให้มีการศึกษาได้ดียิ่งขึ้น นักศึกษาสามารถปฏิบัติงานได้ และมีการปรับปรุงพฤติกรรมทำงานที่ดีขึ้น

นิยามศัพท์

การปรับพฤติกรรม คือ การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมระหว่างการเรียนในชั้นเรียนต่างๆ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการทดสอบหลังการเรียน ภายหลังการปรับพฤติกรรม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้วิธีการสอนเพื่อปรับพฤติกรรมผู้เรียน
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนดีขึ้น

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1) แนวคิด ทฤษฎี

1.1 การปรับพฤติกรรมในชั้นเรียน

ประเทือง ภูมิภักทราคม (2540) อ้างถึงในขวัญเฉลิม ตันประเสริฐ (2553 : online) ได้อธิบายว่า “การปรับพฤติกรรม หมายถึง การประยุกต์หลักการพฤติกรรมหรือหลักการเรียนรู้เพื่อเปลี่ยนแปลงแก้ไขพฤติกรรม โดยเน้นที่พฤติกรรมที่สามารถสังเกตเห็นได้หรือวัดได้เป็นสำคัญ และมีความเชื่อพื้นฐานว่าพฤติกรรมปกติและไม่ปกติพัฒนามาจากหลักการเรียนรู้” วิธีการปรับพฤติกรรม สามารถกระทำได้หลากหลายวิธี ซึ่งสามารถเลือกใช้วิธีการให้เหมาะสมกับผู้เรียนหรือกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการปรับพฤติกรรม โดยทั่วไปนิยมใช้ 5 วิธี ดังนี้

- 1.1.1 แรงแเสริมเชิงบวก (Positive Reinforcement) เป็นวิธีการที่เสริมแรงเพื่อให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมที่ต้องการออกมาอย่างสม่ำเสมอ เช่น การชมเชยเมื่อตอบคำถามได้ถูกต้อง เป็นต้น
- 1.1.2 แรงแเสริมเชิงลบ (Negative Reinforcement) เป็นวิธีการที่เสริมแรงในทางลบเพื่อให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมที่ต้องการออกมา โดยการหลีกเลี่ยงการกระทำอีกสิ่งหนึ่ง เช่น กำหนดแบบฝึกหัด 2 ส่วน ให้ผู้เรียนเลือกทำเพียงส่วนใดส่วนหนึ่งเท่านั้น แต่ถ้าผู้เรียนคนใดเลือกทำทั้ง 2 ส่วน จะมีคะแนนพิเศษให้ เป็นต้น
- 1.1.3 การหยุดยั้ง (Extinction) เป็นวิธีการที่ผู้สอนงดการให้รางวัล คำชมเชยต่อพฤติกรรมในชั้นเรียนที่ไม่พึงประสงค์ และใช้วิธีเสริมแรงเชิงบวกควบคู่ไปด้วย แต่วิธีการนี้เหมาะสำหรับพฤติกรรมที่ไม่รุนแรง เช่น การคุยในชั้นเรียน ผู้สอนจะทำการเพิกเฉยต่อพฤติกรรมดังกล่าว แต่เมื่อผู้เรียนที่คุยในชั้นเรียนสามารถตอบคำถามถูกต้อง ก็ให้คำชมเชยหรือรางวัล เป็นต้น
- 1.1.4 การทำสัญญากับผู้เรียน (Behavioral contract) เป็นวิธีการผู้สอนทำสัญญากับผู้เรียน เช่น หากผู้เรียนจดบันทึกการบรรยายในสมุดและส่งท้ายชั่วโมงครบทุกสัปดาห์ จะได้รับคะแนนจิตพิสัย 5 คะแนน เป็นต้น
- 1.1.5 การลงโทษ (Punishment) เป็นวิธีการที่ผู้สอนพยายามขจัดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ในชั้นเรียนออกไป โดยการตำหนิ หักคะแนน หรือการลงโทษทางกาย เช่น เมื่อผู้เรียนขาดเรียนในสัปดาห์ใด จะต้องเขียนสรุปบทเรียนของสัปดาห์นั้นๆ ด้วยลายมือลงในกระดาษ A4 จำนวน 1 แผ่น เป็นต้น

1.2 ลักษณะของการปรับพฤติกรรม

สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต (2541) อ้างถึงในวรณีย์ เจตจันทร์นุช (2553:online) ได้อธิบายเกี่ยวกับลักษณะสำคัญของการปรับพฤติกรรมไว้ดังนี้

1.2.1 มุ่งที่พฤติกรรมโดยตรง โดยที่พฤติกรรมนั้นต้องสังเกตเห็นได้ และวัดได้ตรงกันด้วย เครื่องมือที่เป็นวัตถุวิสัย ไม่ว่าจะการตอบสนองนั้นเป็นภายในหรือภายนอกก็ตาม

1.2.2 ไม่ใช่คำที่เป็นการตีตรา นอกจากจะมีความหมายกว้าง ไม่มีความชัดเจน ยากต่อการสังเกตให้ตรงกัน และยากต่อการจัดโปรแกรมการปรับพฤติกรรมให้บรรลุเป้าหมายได้ การตีตราอาจทำให้เด็กหรือผู้ปกครองเกิดความอับอายแล้วจะส่งผลให้เด็กเลือกแสดงพฤติกรรมตามที่ถูกตีตราได้

1.2.3 พฤติกรรมไม่ว่าจะจะเป็นพฤติกรรมที่ปกติหรือปกติ ก็ตาม ย่อมเกิดจากการเรียนรู้ในอดีตทั้งสิ้น ดังนั้นพฤติกรรมเหล่านี้สามารถเปลี่ยนแปลงได้โดยกระบวนการเรียนรู้

1.2.4 การปรับพฤติกรรมจะเน้นสภาพ และเวลาในปัจจุบันเท่านั้น เมื่อวิเคราะห์ได้ว่าสิ่งเร้า และผลกรรมใดที่ทำให้พฤติกรรมนั้นเกิดบ่อยหรือลดลงในสภาพปัจจุบัน ก็สามารถปรับสิ่งเร้าและผลกรรมให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อให้พฤติกรรมดังกล่าวเปลี่ยนแปลงไปตามเป้าหมายที่ต้องการ

1.2.5 การปรับพฤติกรรมนั้นจะเน้นวิธีการทางบวกมากกว่าวิธีการลงโทษ เนื่องจากเป้าหมายของการปรับพฤติกรรมเน้นการเพิ่มพฤติกรรมที่พึงประสงค์ จึงจำเป็นต้องใช้วิธีการทางบวก เพราะเป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพ ทั้งยังได้ก่อให้เกิดปัญหาทางอารมณ์น้อยกว่าวิธีการลงโทษ

1.2.6 วิธีการปรับพฤติกรรมนั้น สามารถใช้ได้อย่างเหมาะสมตามลักษณะของปัญหาแต่ละบุคคล เพราะคนแต่ละคนมีความแตกต่างกัน ดังนั้นในการดำเนินการปรับพฤติกรรมจึงต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลด้วย

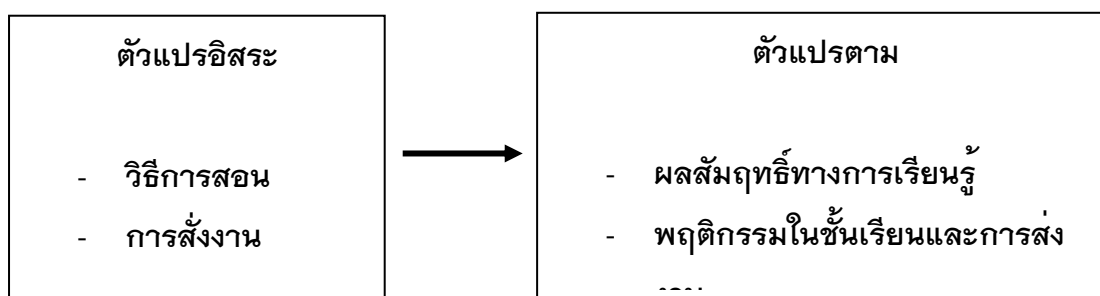
1.2.7 วิธีการปรับพฤติกรรมเป็นวิธีการที่ได้รับการพิสูจน์มาแล้วว่า มีประสิทธิภาพและได้ผล โดยวิธีการทางวิทยาศาสตร์

2) งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 สुरुกิจ คำวงศ์ปิ่น (2552) ได้ทำการวิจัยในชั้นเรียน เรื่องพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจที่ลงทะเบียนเรียนวิชาหลักการบัญชีเบื้องต้น ในภาคการศึกษาที่ 2/2551 พบว่านักศึกษามีพฤติกรรมไม่เข้าเรียนอย่างสม่ำเสมอ ขาดการส่งงานหรือส่งงานไม่ครบตามที่ได้รับมอบหมาย ไม่ได้ทำแบบฝึกหัดด้วยตนเอง ไม่ใส่ใจในการทำแบบฝึกหัด โดยในภาพรวมพฤติกรรมต่างๆเกิดจากการไม่เข้าเรียนอย่างสม่ำเสมอ และทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาอยู่ในระดับต่ำ

2.2 อารยา อินจันทร์ (2548) ได้ทำการวิจัยในชั้นเรียน เรื่องการปรับพฤติกรรมขาดความรับผิดชอบของนักศึกษาชั้น ปวส.2 แผนกวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคนิคชัยภูมิด้วยการสอนแบบร่วมแรงร่วมใจ พบว่า ภายหลังจากปรับเปลี่ยนพฤติกรรมความรับผิดชอบในการเรียนการสอนแบบร่วมแรงร่วมใจและการปรับพฤติกรรมแบบยอมรับพฤติกรรมของผู้เรียนนั้น ผู้เรียนขาดความรับผิดชอบไม่ส่งงานตามกำหนดลดลง คิดเป็นร้อยละ 12.97% ในบางกรณี บางรายที่ไม่พัฒนาขึ้นพบว่าปัญหาที่เกิดขึ้นเนื่องจากผู้เรียนมีภาระงานทางครอบครัวที่ต้องรับผิดชอบมาก ทำให้ไม่สามารถจัดการภาระงานที่ผู้สอนมอบหมายได้ทันตามกำหนด จำนวน 1 ราย ผู้สอนจึงใช้การยอมรับพฤติกรรมนั้นๆและให้ผู้เรียนเสนอเงื่อนไขร่วมกับครูผู้สอนโดยตกลงกันว่าให้ผู้เรียนส่งงานช้ากว่ากำหนดได้ 1 วันเป็นกรณีพิเศษ

กรอบแนวคิด

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่องให้งานปฏิบัติ ลดงานทฤษฎี ของนักศึกษาสาขาวิชาช่างยนต์วิทยาลัยอาชีวศึกษา ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ โดยดำเนินการตามลำดับขั้นดังนี้

- ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- เครื่องมือที่ใช้
- ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ
- การเก็บรวบรวมข้อมูล
- การวิเคราะห์ข้อมูล
- สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร

นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาช่างยนต์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 42 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

กลุ่มตัวอย่าง

นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาช่างยนต์ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

เครื่องมือที่ใช้

1. แบบทดสอบก่อนการเรียน (pre-test) ชนิด 2 คำตอบ คือถูกและผิด จำนวน 10 ข้อ
2. แบบทดสอบหลังการปฏิบัติงาน (post-test) กลุ่ม ละ 1 ชิ้นงาน (ความคิดสร้างสรรค์) โดยแบ่งค่าระดับคะแนนออกเป็น 5 ระดับ คือ ดีมาก ดี ปานกลาง พอใช้และไม่ดี ดังนี้

9-10 คะแนน	หมายถึง	การเรียนอยู่ในระดับ “ดีมาก”
7-8 คะแนน	หมายถึง	การเรียนอยู่ในระดับ “ดี”
5-6 คะแนน	หมายถึง	การเรียนอยู่ในระดับ “ปานกลาง”

3-4 คะแนน	หมายถึง	การเรียนอยู่ในระดับ	“พอใช้”
1-2 คะแนน	หมายถึง	การเรียนอยู่ในระดับ	“ไม่ดี”

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในการทำวิจัยครั้งนี้ คือ แบบทดสอบก่อนการเรียนและแบบทดสอบหลังการเรียนแบบการปฏิบัติ ซึ่งแบบทดสอบจะนำมาจากเนื้อหาที่ได้บรรยายในชั้นเรียน และงานที่มอบหมาย โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. กำหนดเนื้อหาแบบทดสอบก่อนการเรียนและหลังการเรียน
2. สร้างแบบทดสอบ
3. นำแบบทดสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญทดลองทำ
4. ประเมินผลการทดลอง และนำไปปรับปรุงแบบทดสอบ
5. ทำการทดสอบ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. คะแนนจากแบบทดสอบก่อนการเรียน (pre-test)
2. คะแนนจากแบบทดสอบหลังการเรียน(การปฏิบัติงาน) (post-test)
3. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน เช่น การทำงาน กระบวนการกลุ่ม การซักถาม เป็นต้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

- 1) วิเคราะห์ผลคะแนนการทำแบบทดสอบก่อนเรียน (pre-test) และผลคะแนนการทำแบบทดสอบหลังการเรียนชิ้นงานและการปฏิบัติงาน (post-test) แล้วนำผลคะแนนมาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์
- 2) สังเกตพฤติกรรม

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ใช้ค่าสถิติร้อยละ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้แบบทดสอบก่อนการเรียนรู้ และแบบทดสอบปฏิบัติงานหลังการเรียนรู้ ได้ผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยคะแนนทดสอบก่อนการเรียนรู้ (Pre-test)

คะแนน pre-test	จำนวน (คน)	ร้อยละ
3	8	19.04
4	10	23.80
5	19	45.23
6	2	4.76
7	3	7.14

จากตารางที่ 1 จะเห็นได้ว่าคะแนนทดสอบก่อนการเรียนรู้ส่วนใหญ่อยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ(3-4-5 คะแนน) ร้อยละ 19.04 , 23.80 และ 45.23 ตามลำดับ แสดงให้เห็นถึงพื้นฐานความรู้ก่อนการเรียนรู้ของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 เกี่ยวกับรายวิชางานเชื่อมและโลหะแผ่นเบื้องต้นนั้นไม่ดีเท่าที่ควร

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยคะแนนทดสอบหลังการเรียนรู้(การปฏิบัติงาน)(post-test)

คะแนน post-test	จำนวน (คน)	ร้อยละ
8	5	11.90
9	29	69.04
10	8	19.04

จากตารางที่ 2 จะเห็นได้ว่าคะแนนทดสอบหลังการเรียนรู้ส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี และดีมาก (8-10 คะแนน) ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบผลคะแนนทดสอบก่อนการเรียนรู้ซึ่งเป็นแบบทฤษฎี และการส่งงานตามตารางที่ 1(Pre-test) และคะแนนทดสอบหลังการเรียนรู้ ซึ่งเป็นผลการปฏิบัติงานและสร้างชิ้นงานมาจากความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษา (post-test) (ตารางที่ 2) แสดงให้เห็นว่าหลังจากปรับพฤติกรรมในชั้นเรียน จะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาดีขึ้นตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผล

จากการสังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาช่างยนต์ ในช่วงสัปดาห์ที่ 1-2 พบปัญหา ดังนี้

- 1) รับฟังการบรรยาย แต่ไม่ใส่ใจเรียนเท่าที่ควร
- 2) เล่นผ่านโลก Social มากเกินความจำเป็น
- 3) พูดคุยกัน และเล่นหยอกล้อ ในระหว่างทำการเรียน

ผู้วิจัยได้เริ่มทำการปรับพฤติกรรมในชั้นเรียน ตั้งแต่ช่วงสัปดาห์ที่ 3 เป็นต้นไป โดยใช้วิธีการปรับพฤติกรรม 2 วิธี คือ วิธีการเสริมแรงเชิงบวกหลังจากการบรรยายเสร็จสิ้นลง ซึ่งจะใช้เวลาโดยประมาณ 8 คาบเรียน ในการเรียนเรื่องทฤษฎี ส่วนเวลาที่เหลือ จะเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ปฏิบัติงานจริง ซึ่งกรณีที่นักศึกษาคงใคร่สามารถทำงานได้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ จะบวกคะแนนเพิ่มให้ 1 คะแนนตามงานที่ได้ทำ และการทำสัญญาโดยกำหนดให้นักศึกษาจดบันทึกการทำงานในสมุด พบว่านักศึกษามีความตั้งใจและใส่ใจการเรียนมากขึ้น มากกว่าการเรียนทฤษฎีโดยทั่วไป นักศึกษาพูดคุยและเล่นในชั้นเรียนน้อยลงและเริ่มที่จะสนใจในงานปฏิบัติมากขึ้น สามารถปฏิบัติงานได้ดียิ่งขึ้น และในช่วงการเรียนนั้นจะเก็บโทรศัพท์มือถือของนักศึกษาไว้เพื่อไม่ให้นักศึกษาพะวงในเรื่องของโทรศัพท์ แต่ก็ให้สามารถรับสายได้หากมีคนโทรประสานติดต่อเข้ามาเพื่อให้นักศึกษาได้จดจำการทำงานของตนเองให้มากขึ้น เพื่อจะได้มีเวลาคิดและแก้ไขปัญหางานได้มากขึ้นเช่นกัน

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีพฤติกรรมที่ไม่ใส่ใจการเรียน ไม่ตระหนักถึงความสำคัญในการศึกษาเท่าที่ควร ประกอบกับมีเทคโนโลยีใหม่ๆ เข้ามาดึงดูดความสนใจของนักศึกษา เช่น โทรศัพท์มือถือ รวมถึงสังคมออนไลน์ เป็นต้น และการสนทนาผ่านมือถือ ทำให้นักศึกษามุ่งไปที่สิ่งดังกล่าวมากกว่าการเรียน โดยเห็นว่าการเรียนการสอนในชั้นเรียนเต็มไปด้วยทฤษฎีนักศึกษามักเกิดความเบื่อหน่ายได้ง่ายขึ้น จึงได้มีการให้งานปฏิบัติให้กับนักศึกษาเพื่อให้นักศึกษาได้ทดลองปฏิบัติงานจริง และหาประสบการณ์จริงในการเรียนรายวิชางานเชื่อมและโลหะแผ่นเบื้องต้นนี้ จนพบว่านักศึกษา มีการตอบรับการเรียนแบบปฏิบัติได้ดีกว่าเรียนทางทฤษฎี แต่ก็ไม่อาจทิ้งบทเรียนทางทฤษฎีไปได้อยู่ดี จำเป็นต้องเรียนควบคู่กันไป แต่อาจจะรวบรัดทฤษฎี และไปเน้นจริงทำงานปฏิบัติเพื่อฝึกฝนการทำงานจริงให้นักศึกษาได้

ข้อเสนอแนะ

วิธีการสอน สื่อที่ใช้ในการสอน จำเป็นต้องนำเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่อยู่ในความสนใจของผู้เรียนเข้ามาใช้ด้วย เช่น การจัดทำหน้าเพจรูปใน facebook เพื่อใช้สำหรับการนำเสนอบทความ การปฏิบัติงานจริงใน

การศึกษาเพื่อให้นักศึกษาที่กำลังอยู่ในโลกSocialได้เข้าไปศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการทำงานและการเรียนต่อไป

ผลกระทบที่เกิดขึ้น

ในการทำวิจัยครั้งต่อไปควรมีการพบและพูดคุยกับนักเรียนคอยให้คำปรึกษาพร้อมทั้งสอบถามถึงปัญหาต่างๆ ที่มีผลต่อการเข้าเรียนและคอยติดตามนักเรียนตลอด พร้อมทั้งร่วมมือกับผู้ปกครองเพื่อจะได้ทราบถึงปัญหาของบุตรหลานของตนเอง

บรรณานุกรม

ขวัญเฉลิม ต้นประเสริฐ.(2553).การปรับพฤติกรรมในชั้นเรียน[online]

จาก<http://www.gotoknow.org/blogs/posts/395511>

สุรกิจ วงศ์คำปิ่น.(2552).พฤติกรรมการณ์เรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจที่ลงทะเบียนเรียนใน

รายวิชา 52-207 หลักการบัญชีเบื้องต้น ในภาคการศึกษาที่ 2/2551 [online]

อารยา อินทร์จันทร์.(2548).การปรับพฤติกรรมการขาดความรับผิดชอบของนักศึกษาชั้น ปวส.2

แผนกวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคนิคชัยภูมิโดยการสอนแบบร่วมแรงร่วมใจ [Online]